

NƯỚC HẰNG SỐNG

Thánh Lễ Chúa Nhật tuần III mùa Chay hôm nay kể lại Lời Chúa phán:
“Ai uống nước tôi cho, sẽ không bao giờ khát nữa. Và nước tôi cho sẽ trở thành nơi người ấy một mạch nước vọt lên, đem lại sự sống đời đời.” (Ga 4, 5: 14)

1- Trrước hết bài đọc 1 thuật lại lời trong sách Xuất Hành việc con cái Israel, cứng lòng thử thách Chúa, khi ông Môsê theo lệnh Chúa nhổ trại rời sa mạc Xin đến Rephidim, nhưng tại đây không có nước uống. Họ bèn gây sự:

Gây sự với Mô-sê, dân nói chường:

“Hãy cho chúng tôi nước uống!”

Mô-sê trả lời đám dân ngang bướng:

“Tại sao anh em cứ muốn gây sự?

Tại sao anh em lại thử thách CHÚA?”

Nhưng ở đó, dân khát nước quá

nên họ đã trách oán ông rằng:

“Đưa chúng tôi đến chỗ đồng hoang làm chi?

chúng tôi, con cái, súc vật lấy gì uống đây?

Ông muốn chúng tôi chết khát thế này phải không?

Mô-sê kêu lên cùng CHÚA:

“Con phải làm gì cho dân quá quắt này?

Họ còn muốn ném đá con đây!”

CHÚA truyền cho Mô-sê thế này:

“Ngươi hãy đi lên phía trước dân,

đem theo một số kỳ mục Ít-ra-en,

cầm cây gậy ngươi đã đập trên sông Nin,

Ngươi làm ngay và đi đi!

Ta sẽ đứng đàng kia trước mặt ngươi,
Trên tảng đá núi Khô-rép, Ta đứng ở đó.

Ngươi sẽ cầm gậy đập vào tảng đá.

Từ tảng đá, nước sẽ phun ra

Thế là có nước cho dân tha hồ uống.”

Ông Mô-sê đã làm như Chúa truyền dạy,
Các kỳ mục Ítraen đã trông thấy nhãn tiên.

Ông gọi nơi ấy tên là Massa và Meriba,

Tên có nghĩa là thử thách và gây sự,

vì họ đã gây sự và thử thách CHÚA,
họ đã dăm bảo với nhau rằng:
“Chẳng biết có CHÚA ở giữa chúng ta hay chẳng?”
(XH. 17: 2-7)

2- Sau đó Tin Mừng Thánh Gioan thuật lại cuộc đối thoại giữa Chúa Giêsu và người phụ nữ xứ Samari (Gioan 4: 5-42):

Chúa Giêsu tới thành Sykar xứ Samari, gần phần đất Giacóp đã cho con là Giuse, ở đó có giếng của Giacóp. Chúa đi đường mệt, nghỉ trên miệng giếng, lúc đó vào khoảng 12 giờ trưa. Một người phụ nữ xứ Samari đến xách nước, Chúa Giêsu bảo: *“Chị cho tôi xin chút nước uống”*. Lúc ấy, các môn đệ đã vào thành mua thức ăn. Người phụ nữ thưa: “Ông là người Do Thái mà lại xin tôi là người Samari nước uống là sao?” Vì người Do Thái không giao thiệp với người Samari. Chúa Giêsu đáp: *“Nếu chị nhận ra ân huệ Thiên Chúa ban và ai là người nói với chị ‘Cho tôi chút nước uống’ thì chắc chị sẽ xin và Người sẽ cho chị nước hằng sống.”*

Người phụ nữ nói: “Thưa ông, ông không có gì để múc, mà giếng thì sâu, vậy ông lấy đâu ra nước?” Phải chăng ông trọng hơn tổ phụ Giacóp chúng tôi, là người đã cho chúng tôi giếng này, và chính người đã uống nước giếng này, ngay cả con cái và đàn súc vật của người cũng uống.” Chúa Giêsu trả lời: *“Ai uống nước giếng này sẽ còn khát, nhưng ai uống nước Ta sẽ cho thì không bao giờ khát nữa, vì nước Ta cho ai thì nơi người ấy sẽ trở thành mạch nước vọt đến sự sống đời đời.”*

Người phụ nữ thưa: “Thưa ông,, vậy xin ông cho tôi nước đó để tôi chẳng còn khát và khỏi phải đến đây xách nước nữa!”. Chúa Giêsu bảo: *“Chị hãy gọi chồng chị, rồi trở lại đây!”* Người phụ nữ thưa: “Tôi không có chồng.” Chúa Giêsu nói tiếp: *“Chị nói đúng, vì chị có năm đời chồng, và người đàn ông đang chung sống với chị hiện không phải là chồng chị”*

Người phụ nữ nói: “Thưa ông,, tôi thấy ông quả là một tiên tri. Cha ông tôi đã thờ phượng Thiên Chúa trên núi này, còn các ông lại bảo: phải thờ phượng ở Giêrusalem.” Chúa Giêsu đáp: *“Này chị, hãy tin tôi, đã đến giờ các người sẽ thờ phượng Chúa Cha, không phải ở tên núi này, hay ở Giêrusalem. Các người sẽ thờ Đấng mà các người không biết, còn chúng tôi thờ Đấng chúng tôi biết, vì ơn cứu độ từ dân Do Thái mà đến. Nhưng giờ đã đến và chính là lúc này, những kẻ tôn thờ đích thực, sẽ thờ Chúa Cha trong thần khí và chân lý, vì Chúa Cha tìm kiếm những ai thờ phượng Người như thế. Thiên Chúa là Thần Khí, và những kẻ thờ phượng Người phải thờ phượng trong Thần Khí và Chân Lý.* Người phụ nữ thưa: “Tôi biết Đấng Messiamà người ta gọi là Kitô sẽ đến, và khi đến, Người sẽ loan báo cho chúng tôi mọi sự”. Chúa Giêsu bảo: *Đấng ấy chính là tôi, người đang nói với chị đây.”*

Vừa lúc đó, các môn đệ về tới. Các ông ngạc nhiên thấy Ngài nói chuyện với một người đàn bà. Người phụ nữ chạy về báo cho mọi người biết: “Mau đến xem một ông đã nói với tôi tất cả những gì tôi đã làm. Phải chăng ông đó là Đấng Kitô? Dân chúng tuôn ra khỏi thành và đến cùng Ngài. Họ đã tin Người vì lời người phụ nữ đã làm chứng. Họ xin Người ở lại với họ. Người ở lại đó hai ngày. Vì nghe chính lời Người giảng dạy, số người tin lời Chúa Giêsu ngày càng đông hơn. Họ bảo người phụ nữ: “Không phải vì lời chị nói mà chúng tôi tin, nhưng chính chúng tôi đã được nghe lời Người và chúng tôi biết Người thật là Đấng Cứu Thế.”

3- Lời Chúa dạy ta phải có lòng tin vững mạnh:

a- Dân Israel vì thiếu lòng tin, đã thử thách Chúa, mặc dầu đã thấy nhãn tiền Chúa cho nước từ tảng đá phun ra, lại còn thử thách CHÚA, dăm bảo với nhau rằng: Chẳng biết có CHÚA ở giữa chúng ta hay chăng?”

b- Trái lại, người phụ nữ Samari đã có lòng tin vững mạnh nơi Chúa Giêsu xin Người ban cho nước Hằng Sống. Lại còn chạy về loan báo cho dân biết đến nghe lời Chúa giảng dạy và xin Người ở lại với họ. Một niềm tin sống động như lời Thánh Vịnh cao rao:

[1-2] Ta hãy đến tung hô, reo mừng Chúa Cả!

Người là núi đá, ta được cứu-độ, ẩn-nương.

Hãy đến trước thánh-nhan dâng lời cảm tạ!

Tung hô Người với cung đàn tiếng hát du-dương!

[8] Chớ cứng lòng như tại Mêriba,

Như ngày Massa trong sa-mạc vắng!

[9] Nơi tỏ-phụ các ngươi đã thách-thức chống Ta,

Dẫu đã thấy những việc Ta thực-hiện,

Song vẫn còn khiêu-khích kiếm chuyện với Ta.

(TV. 95: 1-2; 8-9)

4- Lời Chúa xác minh Người là Đấng từ bi nhân hậu:

a- Chúa nói chuyện với người phụ nữ Samari lâu dài nhất. Người trả lời chị tới bảy lần cả thầy. Trong bảy lần ấy, Chúa đã soi sáng dần dần cho chị thấy đâu là Sự Thật. Một người đàn bà bị gạt ra ngoài lề xã hội, là dân ngoại, lại có nhiều chồng vượt ra ngoài khuôn thước đạo lý. Cho nên phải chờ tới lúc vắng không ai đến xách nước mới dám ra giếng.

b- Bảy giờ, Chính Chúa là Đấng Chí nhân, Là Mặt Trời Công Chính đã rọi ánh nắng chính ngọ chói chan, mở trí khôn cho chị được Thần Khí Chúa cho tìm thấy Chân Lý, vì Chúa là Thần Khí, là Sự Sống và là Sự Thật.

* * *

Lạy Chúa Giêsu,

Ngài là nguồn nước trường-sinh bất tận. Ngài là tảng đá vọt phun nước suối cho dân Ngài lưu-vong trong sa-mạc. Ngài cho đất cằn khô tuôn mạch nước mát, biến hoang-địa thành ra ao hồ. Con xin Ngài cho con khóc ra nước mắt. Nước mắt này cứu con khỏi chết khát chết khô.

Xin đừng để con như viên phú-hộ từ nơi âm-phủ, phải khẩn-cầu tỏ-phụ sai anh hành-khát La-gia-rô thương tình rỏ cho giọt nước. Xin chớ huỷ con trong lũ lụt hồng-thủy, nhưng thêm tên con trong nhà No-e được tàu cứu thoát: Ngài sẽ ban nước cho con như đã ban cho dân Meriba hết khát. Con được đầy tràn diễm-phúc như người thiếu-phụ Samari bên giếng nhà Gia-cóp.

Như máu tím khô vì không có nước, con cần có nước cho máu đỏ tươi dưỡng nuôi sự sống. Như nước rượy Ca-na huyền-diệu, con cần có nước Thần-Linh, để trong nhiệm-tích Thánh-Thể, Máu Thánh Ngài thành mạch sống hồn con. Nước rượy này, xưa trên Núi Sọ, đã thấm máu hồng nhuộm đầm lười đồng xuyên cạnh nương-long. Con cần Ngài như nai rừng mong suối nước trong. Suối lòng Ngài cho con nước hằng sống, con tha-hồ tự-do uống nước ân-tình.

Ngài là Mạch nước trường-sinh,
Hồn chan chứa Thần Linh của Người,
Hồn con sống mãi với Người,
Giữa trời đất mới đời đời hân hoan.
Dầu cho lũ lụt dâng tràn,
Cũng không dâng tới, hoàn toàn bình an.(1)

(1) CON XIN LÀM KIẾP PHÙ-SA bài 18 Xin Ngài tưới nước cho con, trang 57

<http://www.congiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=12914>

(10 Mạch sống trường-sinh=> https://www.youtube.com/watch?v=KawM_EkLwww

Ben. Đỗ Quang Vinh